

af at føre det saa højt op. Det er kun ganske faa Skibe, som ikke kan passere under Broen med en Brohøjde af 33 m over Vandet. Nu ved jeg godt, at Skibene for Tiden faar ganske overordentlig store Mastehøjder, og det hænger vel nok for en meget stor Del sammen med, at der mere og mere indrettes Radioapparater paa Skibene; men paa den anden Side ved jeg, at man paa mange Skibe indretter sig med Master, hvis øverste Del kan lægges ned, saa jeg tror, at i det store og hele vil man kunne sige, at der ikke vil blive lagt Skibsfarten Hindringer i Vejen af en Bro paa 33 Meters Højde. Og skulde der endelig være ganske enkelte Skibe, som ikke kan passere, er der ikke andet at gøre end at vælge Vejen gennem Store Bælt. Der er jo Veje nok fra Østersøen til Kattegattet, saa de behøver ikke absolut at komme igennem Lille Bælt.

Det Punkt, der blev berørt af den ærede Ordfører (Tange) med Hensyn til Sejlskibsfartens Ønske om at faa anbragt en Bugserbaad, som kunde hjælpe Sejlskibene gennem Broen under vanskelige Vejr- og Strømforhold, er noget, man til sin Tid maa tage Stilling til, hvis der skulde vise sig store Vanskeligheder for Skibsfarten — hvad der ikke er mange, der tror. Men hvis det skulde vise sig, maa man jo tage Stilling dertil til sin Tid, thi det er klart, at man hverken fra Rigsdagens eller Regeringens Side vil være med til at lægge Sejlskibsfarten flere Hindringer i Vejen end ganske nødvendigt.

Jeg skal slutte med at takke Udvalget for dets Stilling til Lovforslaget.

Lundberg: Den højtærede Minister sagde nys, at han med Hensyn til dette Spørgsmaal havde ladet forespørge Statsbanerne om, hvad man vilde foretrække, enten Banen Aarhus—Randers eller Lille Bælts Broen. Nu er jeg naturligvis nok klar over, at de fleste Mennesker, naar der bliver stillet dem Valget mellem at aflevere Pengene eller Livet, vil foretrække at aflevere Pengene; men for øvrigt tror jeg ikke, at Statsbanernes Ledelse har haft svære Betænkeligheder ved at afgive det Svar. Statsbanerne har ganske sikkert med Kyshaand grebet Lejligheden til yderligere at skyde denne Sag ud i 8 eller 10 Aar, idet de bevislig siden Lovforslagets Fremkomst og til Dato har modarbejdet det af alle Kræfter.

Ordføreren (Tange): Efter den højtærede Ministers udførlige Udtalelser skal

jeg fatte mig meget kort. I Modsatning til det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen maa jeg anbefale ærede Medlemmer at stemme for Ændringsforslag Nr. 3. Jeg kan ikke erkende, at man derved gaar nogen for nær, navnlig kan jeg ikke erkende, at det ikke skulde være ganske naturligt at tage dette Spørgsmaal op under denne Sags Behandling; den højtærede Minister har jo udførligt gjort Rede for, hvorledes det paa det nøjeste er knyttet netop til Lille Bælts Broen, fordi det har saa overordentlig stor Betydning, at man faar den gennemgaaende Trafik i Orden. Det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen mener, at den eneste Berøring dette Spørgsmaal har med det foreliggende Lovforslag, er, at Beløbet passer saarart. Jeg nævnte ganske vist, at man derved faar omtrent det samme Beløb frem, men jeg lagde ingenlunde Hovedvægten paa dette, jeg lægger, som ogsaa den højtærede Minister afgjort gjorde det, Hovedvægten paa, at man faar den gennemgaaende Trafik i Orden over Nyborg, Fredericia, Aarhus o. s. v. Jeg forstaar meget godt, at det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen og andre ærede Medlemmer, som repræsenterer den paagældende Egn, ikke med Begejstring kan se paa, at dette Baneanlæg udskydes endnu en Del Aar, og vi ved jo, at den Deputation, som var herovre, var ked af, at Baneanlaget skulde gaa ud; men det er dog min Opfattelse, at der ikke vil ske større Ravage paa den paagældende Egn, selv om Ændringsforslaget bliver vedtaget. Jeg føler mig overbevist om, at det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen og hans Meningsfæller, naar de nu i Dag har gjort deres Pligt, i Fremtiden ikke vil komme til at høre ret meget ondt i Anledning af denne Sag. Jeg anbefaler altsaa ærede Medlemmer at stemme for Ændringsforslag Nr. 3. Jeg tror, at man derved gør det rigtige.

Knud Kristensen: Den højtærede Minister udtalte, at Hovedformaalet med Anlægget af den direkte Jernbane fra Aarhus til Randers var at tjene den gennemgaaende Trafik. Jeg skal ikke i mindste Maade strides med den højtærede Minister om, hvad der er Hovedopgaven, og hvad der er Biopgaven; jeg nævnte i min Tale, at Banen havde to Formaal, nemlig at tjene baade den gennemgaaende Trafik og lokale Interesser. Det er ganske naturligt, at Lovgivningsmagten og Statsbanerne selv maa afgøre, hvad der i trafikmæssig Henseende er mest hensigtsmæssigt; men med Hensyn til den lokale Side af Sagen